

INFRASTRUCTURES I SERVEIS 19 setembre 2009 2.00 h

OPINIÓ. CONSELLER DE POLÍTICA TERRITORIAL I OBRES PÚBLIQUES DE LA GENERALITAT

Territori: pragmatisme i utopia

Una perspectiva de part de l'Empordà des del Mirador de Sant Onofre. MANEL LLADÓ

JOAQUIM NADAL I FARRERAS

El debat sobre el territori és un debat molt viu. Tan viu com necessari. La relació entre el territori, el paisatge i les infraestructures és encara un debat més necessari. Cal fer-lo serenament, sense impostures, sense falsos maniqueïsmes, sense desqualificacions gratuïtes. És ben evident que ara més que

mai cal un debat amb arguments. És més hora dels substantius que dels adjectius. I és també molt convenient esbrinar quina és la relació que s'estableix entre ideologia i poder, entre sensibilitat i paisatge, entre utopia i progrés, entre pragmatisme i il·lusió. Aquestes qüestions adquireixen una especial rellevància al territori empordanès, d'una bellesa incomparable, i d'una delicada sensibilitat a la recerca de la proporcionalitat entre el desenvolupament raonable i les prescripcions bàsiques d'un paisatge que és, en el seu conjunt, en la seva singularitat peça a peça, l'eina més durable i més imprescindible de qualitat de vida i de prosperitat present i futura.

És evident que aquests valors no són patrimoni exclusiu de ningú, que són un patrimoni col·lectiu de tothom i el fruit d'un pòsit cultural secular i mil·lenari farcit de l'acció de la humanitat generació darrere generació. La preservació i la transmissió d'aquests valors no pot respondre a cap mena de fonamentalisme immobiliari i ha de buscar els referents en aquelles propos-

No partim d'una xerrameca esquerranosa, sinó d'un plantejament d'ordenament i planificació

tes que ja s'han demostrat d'èxit i allunyades de tota la contaminació perversidadora d'incrustacions impròpies. Però és també molt evident que l'única equació possible és la que contempla les variables interrelacionades del poblament, de la demografia i el territori. El poblament i la mobilitat, sens dubte. I aquí les receptes adquireixen una complexitat necessària per assegurar un equilibri entre les necessitats evidents, les constants bàsiques que s'han de mantenir, i la contenció dels elements impropis i dels comportaments degradants que erosionen l'ambient amb una contumàcia molt superior a l'impacte més aparatós en aparença d'algunes accions necessàries en el terreny de les infraestructures.

No partim, doncs, d'una xerrameca esquerranosa, sinó d'un plantejament d'ordenament i planificació que situa les accions necessàries en els punts menys sensibles i assegura la preservació dels grans valors que ens singularitzen el paisatge i les seves oportunitats. És des d'aquest punt de vista que les opcions ideològiques es manifesten amb total evidència, i és des d'aquest punt de vista que no cal buscar receptes liberals en els pressupòsits dels governs d'esquerres. El liberalisme tira pel dret, l'esquerra no.

I malgrat tot, les acusacions de cinisme prosperen, regna la confusió, les acusacions gratuïtes sobre la ideologia imperant per damunt de dretes o esquerres troben destacats altaveus i algun cronista il·lustrat distribueix patents de sensibilitat i d'intel·ligència. Amb l'objectiu de desacreditar les accions, de desprestigiar les propostes, les imprecisions esdevenen realitats suposadament contrastades.

En aquest sentit i posat en el trànsit entre l'Alt i el Baix Empordà, el cas més flagrant és el de la C-31. Reclamada de forma insistent, exigida de forma imperativa, criticats els seus endarreriments, moralment exigible per l'alta perillositat actual, ha esdevingut, ara, en plena execució, objecte de crítica i de discussió des d'alguns sectors d'opinió. Tant és que es parli de desdoblament quan no ho és, d'uns talussos que no hi són, d'uns ponts que hi són justament perquè no hi ha talussos, d'una barrera en forma de muralla que no hi serà. L'impacte hi és, sens dubte. Però la descripció de l'impacte no té res a veure amb les descripcions apocalíptiques que alguns en fan.

La realitat és tossuda, la ideologia també, i els valors encara més.

És d'esquerres comprar i enderrocar Fluvià Nàutic, és d'esquerres protegir Cap Ras íntegrament. És d'esquerres adquirir la torre Mornau i proposar-ne la incorporació al patrimoni públic del parc dels aiguamolls. També és d'esquerres aturar la depredació del territori i impedir qualsevol edificació nova en terrenys d'un pendent de més del 20%. És d'esquerres protegir íntegrament tota la franja litoral del sòl no urbanitzable com ho fa el pla director urbanístic del sistema costaner. És d'esquerres aprovar i aplicar el pla director urbanístic de la serra de Rodes. És d'esquerres acostar Maçanet de Cabrenys i Darnius a Figueres. És d'esquerres portar l'electricitat a Sant Quirze de Colera, com ho és pavimentar el camí de Lliurona. És d'esquerres fer la carretera de Llers a Albanyà. És d'esquerres impulsar la carta del paisatge de l'Alt Empordà com també és d'esquerres crear l'Observatori del Paisatge. És d'esquerres impedir la proliferació de segones residències en el sòl no urbanitzable i enderrocar, a través de procediments judicials, les que són manifestament il·legals. És d'esquerres ordenar el creixement dels assentaments humans. És d'esquerres construir la nova presó de Figueres. És d'esquerres fer practicable el coll de Banyuls. És d'esquerres finançar la rehabilitació de les instal·lacions del santuari del Mont. És d'esquerres proposar la millora de les urbanitzacions i la seva compactació i reducció. És d'esquerres impedir la reobertura de pedreres al massís del Salines-Bassegoda. És d'esquerres mirar de posar ordre en les extraccions d'àrids al Ter i el Fluvià, a la Muga i el Manol. És d'esquerres senyalitzar les rutes de l'exili. És d'esquerres facilitar la concentració d'empreses frigorífiques i de tota

mena. És d'esquerres treure les carreteres de l'interior de les poblacions i impedir la urbanització dels entorns de les noves carreteres. És d'esquerres atorgar els ajuts de la llei de barris (Figueres, Roses, Palafrugell, Palamós, la Bisbal...).

La realitat és tossuda, la ideologia també, i els valors encara més

Algú pot arribar a pensar que en realitat totes aquestes actuacions no són de dretes ni d'esquerres i podria tenir raó. Fins i tot hi ha qui podria afirmar en alguns casos que també són polítiques liberals o de dretes. Però la realitat és tossuda i ens indica que, havent pogut, les dretes no ho han fet.

És el que passa ara amb algunes carreteres que són polèmiques. Ho són perquè es fan. I no ho serien si s'haguessin fet quan tocava. Perquè és d'esquerres, i molt, fer ara només, i vol dir només, aquelles carreteres que s'havien d'haver fet fa vint anys i no hi va haver ni el coratge ni la voluntat política de fer-les.

DAVID BRUGUÉ

ALTRES ARTICLES DE L'AUTOR

Jutges sense cintura

Felip tindrà mal paí

MÉS ARTICLES

MÉS LLEGIDES

1. Graven com un policia atempta contra el català
2. El temporal de vent i neu anirà en augment avui
3. La neu fa suspendre algunes classes i el transport escolar a la Terra Alta
4. I qui prohibeix els cotxes 'bruts' al Vallès?
5. Un embaràs de premi
6. Trapero ja es pot defensar, tot i la soga del Suprem
7. Creix el cristianisme